୩୦-୩-୨୧ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ପ□ ତ□ ସହିତ ସାରା ଦୁନିଆକୁ ପାବନ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ - ଶାନ୍ତିର ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ପଡିବ ।''

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମେମାନେ ନିଜର ମଧ ଦେହକୁ ଭୁଲିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ କେଉଁ ଜିନିଷର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ?

ଉ□ର:- ଚିତ୍ରର । ଯେବେକି ଏହି ଚିତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହକୁ ହିଁ ଭୁଲିବାକୁ ହେବ ତେବେ ସେହି ସ୍ଥୁଳ ଚିତ୍ରଗୁଡିକ କ'ଣ ଦରକାର ? ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବିଦେହୀ ବାବା ଏବଂ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହି ଚିତ୍ରଗୁଡିକ ତ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ନୂଆମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ରଖାଯାଇଛି । ତୁମକୁ ତ ନିଜେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯୋଗଯୁକ୍ତ କରାଇବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ କର୍ମ- ଧନ୍ଦା ଆଦି କରି ମଧ ସ□ପ୍ରଧାନ ହେବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର ।

ଗୀତ:- ତକଦୀର ଜଗାକର ଆଇ ହୁଁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା-ମିଠା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏହି ଅକ୍ଷର ଶୁଣି ଖୁସିରେ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋମ ମୂଳ ଟାଙ୍କୁରି ଉଠିଥିବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି ନିଜର ସୌଭାଗ୍ୟ, ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଭାଗ୍ୟ ନେବା ପାଇଁ । ଏହିପରି ଆଉ କେଉଁଠି ହେଲେ କହିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପ□ ନେଉଛୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗ ଗଢିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । କେବଳ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେବା ପାଇଁ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ସ୍ୱର୍ଗର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଉଥିବା ବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହି ନିଶା ମଧ ପିଲାମାନଙ୍କର ଚଢିବା ଉଚିତ୍ । ଭକ୍ତି ଏବେ ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । କୁହାଯାଏ ଭଗବାନ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ରାବଣର ଜଞ୍ଜିରରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଅନେକ ମତ ରହିଛି । ତୁମେ ତ ସବୁ ଜାଣି ସାରିଛ । ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଅନାଦି ଖେଳ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ । ଏକଥା ମଧ ଭାରତବାସୀ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ, ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ପ୍ରାଚୀନ ନୂଆ ଦୁନିଆର ଅଧିବାସୀ ଥିଲୁ, ଏବେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ଅଧିବାସୀ ହୋଇଛୁ । ବାବା ସ୍ୱର୍ଗ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ରାବଣ ପୁଣି ନର୍କ କରିଦେଉଛି । ବାପଦାଦାଙ୍କ ମତ ଆଧାରରେ ତୁମେ ଏବେ ନିଜ ପାଇଁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଗଢୁଛ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛ । କିଏ ପଢାଉଛନ୍ତି ? ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ପତିତ-ପାବନ ଯାହାଙ୍କର ସମସ୍ତେ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ଜଣଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାର ମହିମା ଗାୟନ କରାଯାଉ ନାହିଁ । ସେ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ଆମେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟୁ । ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର କଥା କାହାରି ମନେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଥିଲା ।। ଏହି ଭାରତ ହିଁ ଥିଲା । ବାକି ସବୁ ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ଥିଲେ । ଆମେ ଭାରତବାସୀ ସୁଖଧାମରେ ଥିଲୁ । ମନୁଷ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଚାହୁଁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ କେହି ଶାନ୍ତ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ଶାନ୍ତିଧାମ ନୁହେଁ । ତାହା ହେଲା ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ, ଯେଉଁଠାରୁ ଆମେ ଆସିଛୁ । ବାକି ହଁ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଶାନ୍ତି ଅଛି ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ସୁଖଧାମ । ତାକୁ ଶାନ୍ତିଧାମ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତୁମେ ପବିତ୍ରତା-ସୁଖ-ଶାନ୍ତିରେ ରହୁଛ । କୌଣସି ହଙ୍ଗାମା ହୁଏ ନାହିଁ । ଘରେ ପିଲାମାନେ ଝଗଡା କଲେ ତାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବା ପାଇଁ କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସେହି ଶାନ୍ତି ଦେଶରେ ଥିଲ । ଏବେ ଝଗଡା ଦେଶରେ ଆସି ବସିଛ । ଏହି କଥା ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନର୍ବାର ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଏହି ସ୍କୁଲ୍ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ଈଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଟେ । ସାରା ଦୁନିଆରେ ଏହା ସବୁଠାରୁ ବଡ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶାନ୍ତି ଓ ସୁଖର ସମ୍ପ□ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କାହାର ହେଲେ ମହିମା ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମଧ ମହିମା ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ବ□ମାନ ଆସି ସମ୍ପ□ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯାହାକି ସୁଖ ହିଁ ସୁଖ ରହିବ । ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ହିଁ ମହିମା ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାରେ କାହାର ମହିମା ହେବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ ରାଜଧାନୀ ଚାଲୁଛି । ତୁମେ ସମ୍ପ□ ନେଉଛ,

ବାକି ସବୁ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ରହିବେ । ମହିମା କାହାର ହେଲେ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଏହା ତ କରିବେ ନିଶ୍ଚୟ, ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରି ତଥାପି ତଳକୁ ଖସିଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ମହିମା କ'ଣ ହେଲା ? ମହିମା କେବଳ ଜଣଙ୍କର ରହିଛି, ଯାହାଙ୍କୁ ପତିତ-ପାବନ, ମୁକ୍ତିଦାତା କହି ଡାକୁଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ବୁଦ୍ଧ ଆଦି ମନେ ପଡୁଥିବେ । ହେ ଗଡ ଫାଦର ବୋଲି କହି କେବଳ ଜଣକୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ କାହାର ମହିମା ହେବ ନାହିଁ । ପଛରେ ଏହି ଧର୍ମ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି ତେଣୁ ବାବାଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଭକ୍ତି ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଦେଖ ଡ୍ରାମା ତିଆରି କରାଯାଇଛି, କିପରି ଚକ୍ର ଘୂରୁଛି । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ରଚୟିତା । ନୂଆ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗର । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ତ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମାର ରହସ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସୁଖର ସମ୍ପ□ ମିଳୁଛି । ବ□ମାନ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଘରକୁ ଯିବେ ପୁଣି ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବେ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ଅଭିନୟ ମିଳିଛି । ଯେଉଁ ବାବାଙ୍କର ଏତେ ମହିମା ରହିଛି ସେ ଏବେ ଆସି ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି ଓ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି ନା । ବାବା ତ ସଦାସୁଖୀ ଅଟନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ବାବାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏପରି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ସେ ସୁଖୀ ହେବେ ତେବେ ଦୁଃଖି ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ତ ଏହି ସବୁଥିରୁ ନିଆରା ଅଟନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ପରି ବ□ମାନ ତୁମର ମଧ୍ୟ ମହିମା ରହିଛି ପୁଣି ଭବିଷ୍ୟତରେ ତୁମର ମହିମା ଅଲଗା ହେବ । ବାବାଙ୍କ ପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ସୁଖର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ମିଳୁଛି । ବ□ମାନ ତୁମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପ□ ନେଉଛ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ପୂର୍ବଜନ୍ମରେ ନିଶ୍ଚୟ ଭଲ କର୍ମ କରିଥିଲେ ଯାହା ଫଳରେ ଏହି ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ କେହି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଇଏ କିପରି ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଲେ ?

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ବ□ର୍ମାନ ଏହିପରି ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁଛି ଯେ ଆମେ ଏହିପରି ଥିଲୁ ପୁଣି ଏହିପରି ହେଉଛୁ । ବାବା କର୍ମ-ଅକର୍ମ-ବିକର୍ମର ଗତି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଏହିପରି ହେଉଛୁ । ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ଶ୍ରୀମତକୁ ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । ଶ୍ରୀମତ ଦ୍ୱାରା ସାରା ଦୁନିଆ ଓ ତ□ ଆଦିକୁ ସ□ପ୍ରଧାନ କରାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲେ । ସେଠାରେ କିଛି ହଙ୍ଗାମା ଅଥବା ତୋଫାନ ଆଦି ହେବ ନାହିଁ । ନା ଅଧିକ ଥଣ୍ଡା ହେବ ନା ଅଧିକ ଗରମ ହେବ । ସର୍ବଦା ବସନ୍ତ ରହିବ । ସେଠାରେ ତୁମେ କେତେ ସୁଖୀ ରହିବ । ମନୁଷ୍ୟ ମାନେ ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଭଗବାନ ବହିସ୍ତ ଅଥବା ହେଭେନ୍ (ସ୍ୱର୍ଗ)ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେଥିରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସର୍ବଦା ଗାୟନ କରାଯାଏ ଯେ ମାତାପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ୱାରା ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଆଉ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଏକତ୍ର ଯିବୁ । ତେଣୁ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ ।

ବେହଦର ବାବା ସ୍ୱର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତ ଏହି ଦୁନିଆ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି । ନିଶ୍ଚୟ ବାବା ନର୍କରେ ଆସି ସ୍ୱର୍ଗର ସମ୍ପ□ ଦେଇଥିବେ । ଏବେ ୮୪ ଜନ୍ମ ପୂରା ହେଉଛି ପୁଣି ଆମକୁ ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମ ସ୍ୱର୍ଗରେ ନେବାକୁ ହେବ । ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ତେଣୁ ଏହିପରି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଆମେ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛୁ, ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଚିତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ କମଜୋର ଅଟନ୍ତି, ଘଡି ଘଡି ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଚିତ୍ର ରଖାଯାଇଛି । କେହି କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଚିତ୍ର ରଖୁଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ନ ଦେଖିଲେ ମନେ ପକାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ତ ଚିତ୍ର ରହୁଛି । ତୁମକୁ କୌଣସି ଚିତ୍ର ଲଗାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରୁଛ, ତୁମକୁ ନିଜ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଭୁଲିବାକୁ ହେବ । ଦେହ ସହିତ ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭୁଲିବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରେମିକଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ଅଟ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଏପରି ଅବସ୍ଥା ହେଉ ଯାହାକି ଶରୀର ଛାଡିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତିରେ ଆସିବ ଯେ ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀରକୁ ଛାଡି ଏବେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛୁ । ୮୪ ଜନ୍ମ ପୁରା ହେଲା ଏବେ ଯିବାକୁ

ହେବ । ବାବା ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ବାସ୍, କେବଳ ବାବା ଏବଂ ଶାନ୍ତିଧାମ ଘରକୁ ମନେ ପକାଅ । ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁଛି ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ବିନା ଶରୀରରେ ଥିଲି ଏଠାରେ ଅଭିନୟ କରିବା ପାଇଁ ଶରୀର ଧାରଣ କରିଛି । ଅଭିନୟ କରି କରି ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଶରୀର ତ ହେଉଛି ପୁରୁଣା ଜୋତା । ବ□ମାନ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେଉଛି । ଏଠାରେ ତ ପବିତ୍ର ଶରୀର ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଏବେ ଆମେ ଆତ୍ମା ଘରକୁ ଯିବୁ । ପ୍ରଥମେ ରାଜକୁମାର-ରାଜକୁମାରୀ ହେବୁ ପୁଣି ସ୍ୱୟଂମ୍ବର ପରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବୁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ରାଧା-କୃଷ୍ଣ କିଏ ? ଉଭୟ ଅଲଗା-ଅଲଗା ରାଜଧାନୀର ଥିଲେ ପୁଣି ତାଙ୍କର ସ୍ୱୟଂମ୍ବର ହେଲା । ତୁମେମାନେ ଧ୍ୟାନରେ ସ୍ୱୟଂମ୍ବର ଦେଖିଛ । ଆରମ୍ଭରୁ ବହୁତ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଉଥିଲା କାହିଁକି ନା ପାକିସ୍ତାନରେ ତୁମକୁ ଖୁସିରେ ରଖିବା ପାଇଁ ଏହି ସବୁ ପାର୍ଟ ଚାଲୁଥିଲା । ପରବ□ୀ ସମୟରେ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ହେବାର ଅଛି ଭୂମିକମ୍ପ ଆଦି ବହୁତ ହେବ । ତୁମକୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାଣିଯିବେ ଯେ ଆମେ କେଉଁ ପଦ ପାଇବୁ । ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ କମ୍ ପଢିଥିବେ ସେମାନେ ବହୁତ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବେ । ସେତେବେଳେ ବାବା କହିବେ ତୁମେ ନା ନିଜେ ପଢିଲ, ନା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଢାଇଲ, ନାଁ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଲ ? ତେବେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସ□ପ୍ରଧାନ ହୋଇପାରିବ । ପତିତ-ପାବନ ତ ବାବା ଅଟନ୍ତି । ସେ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ଖାଦ ବାହାରିଯିବ । ତେଣୁ ଯୋଗ ଯାତ୍ରାରେ ରହିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । କର୍ମ ଧନ୍ଦା ଆଦି ଭଲେ କର । କର୍ମ ତ କରିବାକୁ ହେବ ନା କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ରହୁ । ଏହିଠାରେ ହିଁ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସ□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଘର ସଂସାରରେ ରହି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତେବେ ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବ । ବାବା ଆଉ କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମକୁ ବହୁତ ସହଜ ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ସୁଖଧାମର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏବେ ତୁମେ ମନେ ପକାଅ - ବାବା ମଧ୍ୟ ତାରକା ଅଟନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ତ ଭାବୁଛନ୍ତି ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍, ବହୁତ ତେଜବାନ୍ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ଚୈତନ୍ୟ ବୀଜରୂପ ଅଟେ । ବୀଜରୂପ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛି । ତୁମେ ବୀଜ ନୁହଁ, ମୁଁ ବୀଜ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କହୁଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ଚୈତନ୍ୟ ବୀଜ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଜଣାଥିବ ଯେ ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ର କିପରି ଘୁରୁଛି । ଋଷି-ମୁନି କେହି ରଚୟିତା ଓ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ଡେରି ଲାଗି ନଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା କେହିହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ପାବନ ଦୁନିଆକୁ ପତିତ ଆତ୍ମା ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କର । ଏହା ହିଁ ତୁମକୁ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଉଛି । ବାବା ତୁମକୁ କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । କେବଳ ବାବା ଏବଂ ସମ୍ପ□କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ପାପ ଭସ୍ମ ହେବ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ହିଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପ□ ମିଳୁଛି । ଭଲେ ପିଲାମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆସିବେ କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ସ୍ୱର୍ଗକୁ ତ ଯିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଅଳ୍ପ ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିଯିବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ଏବେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ସେହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ଅଟେ । ନିଶ୍ଚୟ ବାବା ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରୁଛ । ଯିଏ ବହୁତଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରାଇବେ ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ତେଣୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତେ ଏକାପରି ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ସ୍କୁଲ୍ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । ଏହା ହେଉଛି ବିଶ୍ୱର ୟୁନିଭରସିଟି । ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ସୁଖଧାମ ଓ ଶାନ୍ତିଧାମ କରିବାକୁ ହେବ । ଏପରି ଶିକ୍ଷକ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି କି ? ସାରା ଦୁନିଆକୁ ୟୁନିଭର୍ସ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ବାବା ହିଁ ସାରା ୟୁନିଭର୍ସର ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରଙ୍କୁ ସ□ପ୍ରଧାନ କରାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗ କରାଉଛନ୍ତି ।

ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଯେଉଁ ସବୁ ପର୍ବ ପର୍ବାଣୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ସେସବୁ ଏହି ସଂଗମଯୁଗର ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାରେ ଯୁଗରେ କୌଣସି ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ହୁଏ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଭୋଗ କରନ୍ତି । ସବୁ ପର୍ବ ପର୍ବାଣୀ ଏଠାରେ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ହୋଲି ଓ ଧୂରିଆ ଏହା ଜ୍ଞାନର କଥା । ଯାହା ଅତୀତ ହୋଇଯାଇଛି ତାର ପର୍ବ ପାଳନ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ସେସବୁ ବ□ମାନ ସମୟର ଅଟେ । ହୋଲି ମଧ୍ୟ ବ□ମାନର ଅଟେ । ଏହି ଶହେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସବୁ କାମ ହୋଇଯାଉଛି ।

ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ନୂଆ ହୋଇଯାଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ଅନେକ ଥର ସୁଖର ସମ୍ପ□ ନେଇଛୁ ପୁଣି ହରାଇଛୁ । ଖୁସି ଲାଗୁଛି ଯେ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପ□ ନେଉଛୁ । ତେଣୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ଯେପରି ଦିନ ପରେ ରାତି, ରାତି ପରେ ଦିନ ହୋଇଥାଏ ସେହିପରି କଳିଯୁଗ ପରେ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ୟଯୁଗ ହେବ । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଖୁସିର ନାଗରା ବାଜିବା ଉଚିତ୍ । ଏବେ ସମୟ ପୂରା ହେଉଛି, ଆମେ ଶାନ୍ତିଧାମ ଯାଉଛୁ । ଏହା ଆମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । କର୍ମର ଭୋଗ ମଧ୍ୟ ଖୁସିରେ ହାଲୁକା ହୋଇଯାଉଛି । କିଛି ଭୋଗିବା ଦ୍ୱାରା, କିଛି ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ ହେଉଛି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି - ତୁମର ସର୍ବଦା ସୁଖର ଦିନ ଆସୁଛି । କର୍ମ ଧନ୍ଦାଆଦି ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଶରୀର ନିର୍ବାହ ଅର୍ଥେ ପଇସା ତ ଦରକାର ନା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିବା ଲୋକେ ଧର୍ମ ଅର୍ଥେ ପଇସା ଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି । ଭାବନ୍ତି ଅଧିକ ଧନ ଏକତ୍ର ହେଲେ ବହୁତ ଦାନ କରିବୁ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ କେହି ଦୁଇ ପଇସା ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦାନରେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ବହୁତ ମିଳିଥାଏ । ଆଗରୁ ତୁମେ କରୁଥିବା ଦାନ-ପୁଣ୍ୟର ପ୍ରତିଦାନ ପରଜନ୍ମରେ ମିଳୁଥିଲା । ଏବେ ତ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଫଳ ମିଳୁଛି । ଆଗରୁ ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ଆଦିଙ୍କୁ ଦେଉଥିଲେ । ଏବେ ତ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଏସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ମୁଁ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଛି ତେଣୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ । ତେବେ ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସମ୍ପ□ ମିଳିଯିବ । ଆଗରୁ ତୁମେ ପରୋକ୍ଷରେ ଦେଉଥିଲ, ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଦେଉଛ । ବାକି ତ ତୁମର ସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି- ପଇସା ଥିଲେ ସେ□ର ଖୋଲି ଚାଲ । ବୋର୍ଡରେ ଏହି ଅକ୍ଷର ଲେଖିଦିଅ- ସତ୍ୟ ଗୀତା ପାଠଶାଳା । ଭଗବାନୁବାଚ ମୋତେ ଏବଂ ମୋର ସମ୍ପ□କୁ ମନେ ପକାଅ । ଆଚ୍ଛା-

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ବାବାଙ୍କ ଭଳି ମହିମା ଯୋଗ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଏହା ଆମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ, ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ମନ ଭିତରେ ସର୍ବଦା ଖୁସିର ନାଗରା ବାଜିବା ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ କର୍ମଭୋଗକୁ କର୍ମଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ଖୁସି-ଖୁସିରେ ଚୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ସ୍ମୃତି ରୂପକ ଜ୍ୟୋତି ଦ୍ୱାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳର ନାମକୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରୁଥିବା କୁଳଦୀପକ ହୁଅ ।

ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣକୁଳ ସବୁଠାରୁ ବଡରୁ ଅଡ ଅଟେ, ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏହି କୁଳର ପ୍ରଦୀପ ଅଟ ତେବେ କୁଳର ପ୍ରଦୀପ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ନିଜର ସ୍ମୃତି ରୂପକ ଜ୍ୟୋତି ଦ୍ୱାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳର ନାମକୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ଅଖଣ୍ଡ ଜ୍ୟୋତି ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ସମର୍ଥୀ ସ୍ୱରୂପ । ଯଦି ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତି ରହିବ ଯେ ମୁଁ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟେ ତେବେ ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ସମର୍ଥ ସ୍ୱରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ରହିପାରିବ, ତେଣୁ ଏହି ଅଖଣ୍ଡ ଜ୍ୟୋତିର ସ୍ମାରକୀ ରୂପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ଜଡ ମୂ□ ସମ୍ମୁଖରେ ଭକ୍ତମାନେ ଅଖଣ୍ଡ ଜ୍ୟୋତି ଜଳାଉଛନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପ ରଖିଥା'ନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ବରଦାନୀ ମୂରତ ଅଟନ୍ତି ।